

Тема: Толерантність – це...

Мета: дати вихованцям загальне поняття про толерантність, виховувати почуття терпимості, емпатії, розуміння у стосунках з однолітками, представниками різних національностей.

Обладнання: на дошці записана тема, кольорові фломастери, папір для креслення великого формату, ножиці, клей.

Хід заняття

I. Вступне слово класного керівника:

- Останнім часом ми часто чуємо по радіо, телебаченню слово “толерантність”, але не всі знають, що воно означає. Це слово стало відомим усьому світові завдяки організації, яка називається ЮНЕСКО, яка у 1995 році ухвалила Декларацію принципів толерантності.

Що ж означає це слово?

- В англійській мові – це “готовність і здатність без протесту сприймати особистість чи річ”, у французькій – “повага до свободи іншого, його способу мислення, поведінки, політичних та релігійних поглядів”, у китайській – бути толерантним означає “дозволяти, допускати, виявляти великодушність у ставленні до інших”, у арабській – “прощення, поблажливість, м’якість, милосердя, співчуття, терпіння...прихильність до інших”, а у перській – “терпіння, терпимість, витривалість, готовність до примирення”.

Найчастіше під словом “толерантність”, що означає терпимість в українській мові ми розуміємо “здатність, уміння терпіти, миритися з чужою думкою, бути поблажливим до вчинків інших людей”. Щороку 16 листопада відзначається **Міжнародний день толерантності**.

II. Оголошення теми і мети заняття.

- На сьогоднішньому занятті ми спробуємо відчутти на собі, що ж це означає – бути толерантним.

- Ми навчаємось у 5-ому класі, кожен день зустрічаємось в одному приміщенні, в класі. За цей час (з вересня по листопад) добре познайомились один з одним, знайшли собі друзів, один у одного викликаємо різноманітні почуття. Але чи навчилися співчувати один одному, чи завжди розуміємо, які почуття викликаємо один у одного своїми вчинками, чи вміємо спілкуватись, враховуючи бажання інших?

III. Розвиваючі ігри.

“Розминка”

Дітям пропонується стати у коло (руки опущені).

- Зараз кожен назве своїх сусідів справа і зліва (“Я стою між...”) і візьме їх за руки
- Що ви відчували, коли стояли не торкаючись один одного?
- Що змінилося після того, як всі ми взяли за руки?
- А тепер спробуємо передати свої почуття легеньким потиском руки (потиск повинен повернутися на ліву руку).

- *Що ви відчуваєте зараз? (по можливості дати висловитися усім учням).*

Гра “Струмочок”

- *Іноді ми не замислюємося над тим, які слова говоримо один одному, як звертаємось один до одного, як називаємо один одного, забуваємо, що одним словом можемо зіпсувати комусь настрій, образити, викликати гнів, а іноді й спровокувати бійку. Чомусь образливі слова промовляються легше, ніж слова ввічливості, підтримки. Учні можуть заперечувати.*
- *Я пропоную вам зіграти у відому дитячу гру “Струмочок”, але коли ви будете вибирати когось, то повинні сказати: “Ти подобаєшся мені...(тим, що...)...”*

(Керівник слідкує, щоб кожен учень був обраний)

Бесіда після гри:

- *Чи легко було вам говорити, чим подобаються однокласники? ... Чому?*
- *Як ви відчували себе, коли вам говорили, що ви подобаєтесь?*

(Бажано, щоб кожен учень висловився, якщо час обмежений, висловлюються бажуючі).

Гра “Долоні”

- *Кожен із нас не любить, коли його обзивають, ображають, коли йому говорять погані слова.*

Завдання:

- *Перед вами чистий аркуш паперу. Я пропоную вам записати на ньому слова, які вам не подобаються, на які ви ображаєтесь. Учні по черзі записують слова.*
- *Що ви відчули, коли писали їх?*
- *А тепер на невеликих аркушах паперу (заздалегідь роздається учням) обведіть свою долоню, напишіть на ній слова, які вам подобаються, якими вам хочеться, щоб до вас зверталися.*
- *Давайте закриємо ті слова, що вам не подобаються, своїми долонями. (Учні закривають написані на великому аркуші слова своїми долонями, зачитуючи всім написане на долоні слово).*
- *Як ви почуваетесь тепер?*

IV. Підсумкова бесіда:

- *Які почуття викликало у вас сьогоднішнє заняття?*
- *Що змінилось у ставленні один до одного?*
- *Що для вас означає бути толерантним?*
- *Ми лише один невеличкий колектив, одна невеличка сім'я. А уявіть собі, скільки таких сімей у школах Києва, України, в усіх країнах світу...Якщо ми навчимося жити у злагоді один з одним, то і всі країни будуть жити також у мирі і злагоді. І тоді не буде розбрату і воєн на Землі.*

Гра «День народження»

Мета: формувати комунікативні уміння і навички, показати наскільки неприємними є деякі із форм спілкування у середовищі молодших підлітків.

Група учнів зображує (за даним завданням) певного героя, який присутній на дні народження. Перед початком гри кожному учаснику дається квиток, на якому написана його роль. Зміст квитка зберігається у таємниці до кінця гри, тільки під час обговорення можна зізнатися, кому і що треба було робити.

Завдання на квитках:

Іменинник – намагається зацікавити гостей загальною бесідою.

Всезнайка – намагається «влізти» у будь-яку розмову.

Любитель посперечатися – з усіма сперечається.

Миротворець – намагається загасити конфлікти.

Людина, незадоволена всім і всіма.

Тамада – помічник іменинника.

Оригінал – намагається будь-яку бесіду повернути в інше русло.

Нетактовна людина, тобто позбавлена такту, чутливості, почуття міри.

Мета гри – показати підліткам, що правила культури поведінки не така вже й некорисна річ, як нам іноді здається. Запропоновані ролі бажано розділити так, щоб кожен учень грав майже себе. Не виключено, що при розігруванні ролей імпровізований день народження може закінчитися конфліктом. Необхідно зробити детальний аналіз конфлікту, тобто кожен з учасників і спостерігачів розповідає про емоції, почуття які у нього виникали, діти пропонують шляхи вирішення конфлікту, можливі варіанти поведінки тощо. Важливо, щоб кожен учень зміг висловитися.

Закінчити гру необхідно на позитиві.